

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

V. De Magistris & Doctoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

exteriori; beneficiis Ecclesiasticis cum cura, secularibus & quorumvis ordinum regularibus, qualitercumque qualificatis successores; illa in titulum, commendam; admittitacionem, commisionem, ac alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiam si ad illa, vigore prioris tituli, jus regrediendi seu accedendi aliquibus concessum fuerit, spectare, ac sub nomine ipsorum venire, illaq; uni ipsorum ad Camera ipsam pertinentia perpetuo colligi & recuperari potuissent, posse ac debere, & ita per quoscunq; iudices quavis auctoritate fungentes in quacunque instantia, sub lata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniti debere. Rom. Non. Novembr. 1560.

TITVLVS IV.

DE COMITIBVS PALATINIS.

Pius V. Ex Concilio Tridentino.

Doctores Laureæ magistris a Comitibus Palatinis que olim conferebantur in quavis facultate candidatis, Concilio Tridentino decretis nullatenus esse auctoritate & iuris.

CAP. I.

Quamvis a sede Apostolica, ad quam negotiorum multitudo undique confluit, curis omnino plena innumeris, nonnulla interdum exiustis causis concedantur, quæ successivis temporibus in publicum detrimentum, & alieni iuris præiudicium tendere noverunt, non debet reprehensibile videri, si Roman. Pontifex, ad cuius providentiam pro debito pastoralis officii spectat super iis debere providere, illa rationabilibus & iudicis supervenientibus causis deinde cognitis quandoque revocet & annullat, ac in statum redigit rationis. Sanè cum fide digna plurimorum relatione non sine a nemini nostris molestis intellexerimus, nonnullis Comitibus Palatinis, & diversos alios, prætextu facultatum sibi à Romanis Pontificibus & sede Apostolica concessarum, quamplurimos, tam laicos quam clericos, tam iure civili, quam canonico, & Theologia, nullo, aut non debito examine prævio, indoctos & inhabiles, Doctores, Licentiatos, & Magistros creasse & promovisse, uti ad dignitates ceteraque beneficia Ecclesiastica facilius assumantur, & de eis providerentur in animarum suarum salutem, & quamplurimorum scandalum. Nos huiusmodi scandalis quantum in nobis est obviare, & alias ne de cætero inhabiles ad huiusmodi gradus admittantur providere volentes: Motu proprio, non ad alicujus super hoc nobis oblate petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolice potestatis plenitudine hac nostra perpetuè valitura constitutione omnia & singula facultates & indulta eisdem Comitibus, ac etiam quibusvis officialium Romanæ Curie collegiis, singulisque aliis personis cujuscunque status, gradus, ordinis, & presentientie existentibus, ad Doctoratus, Licentiaturs, & Magisterii gradum promovendi per quoscunq; Romanos Pontifices prædecessores nostros, & sedem Apostolicam, ac etiam nos, etiam nos, scientia, & potestate plenitudine similibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuè revocamus, cassamus, & annullamus: Ac decretis Concilii Tridentini in hærentes decernimus & declaramus, eos qui à Comitibus & aliis præfatis promoti fuerunt, quoad dignitates, ceteraque beneficia Ecclesiastica, nulla gradus prerogativa frui & gaudere posse vel debere. Rom. Calend. Jun. 1568.

^a Concil. Tridentin. sess. 22. c. 2. de reformat. & sess. 24. cap. 11. de reformat.

TITVLVS V. DE MAGISTRIS, ET DOCTORIBUS.

Julius III. Rectori universit. Almx urbis.

Institutio & promotio ad Doctoratus insignia in favore patris grati fieri debet.

CAP. I.

Pauperes & egeni qui ad susceptionem Doctoratus graduum habiles reperitur in utroque seu altero iurium promovendi, & gratis pro Deo abique aliquo pecuniarum solutione ab eis facienda assumi seu Doctoratus creari debent.

Pius Quartus.

Cujuscunq; facultatis, Doctoris & Professoris promoti sine promotione, non obliquam exigendi, ad officiorum exercitum non se ingerant, nisi prius saltem fides professoris iuramentum emiserint, formæ hinc prescriptæ.

CAP. II.

In sacrosancta beati Petri Principis Apostolorum cathedra, meritis licet imparibus, hinc procellosis militantis Ecclesie tempestatibus constituto, plurimum nos oportet esse sollicitos, ut Domini gregem curæ nostræ commissum non solum ab apertis rapacium luporum undecunque causis obstrepentium insultibus, sed etiam à magis formidolosis pestiferarum vulpecularum domi latentium insidiis, per providum pastoralis officii ministerium, ipso Domino cooperante præferemus, ac illis omnes nocendi occasiones, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferamus. Cum itaque juxta notum sanctissimi vatis oraculum, timor Domini, sine quo vera religio, & catholice fidei puritas nullibi reperitur, sapientie sit initium, & qui vel in scientiis proficere, vel eas alios docere parat, supremum illum sapientie parentem, benignissime largiorem devoto sanæ fidei obsequio demereri, verâque sincera religionis pietate sibi conciliare debeant. Idcirco hæc fidei puritatem scientiis, doctrinis, que quibilibet tum tradendis, tum ad discendum, tanquam necessariam basim, constituisse, & ne simplicia nonnullorum adolescentium, res novas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium hæresum scopolas imprudenter impingant, occurrere cupientes; motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolice potestatis plenitudine; quod deinceps nullus Doctor, Magister, regens, vel alius cujuscunque artis & facultatis professor, sive clericus, sive laicus, aut secularis, vel cujuscunque ordinis regularis sit, in quibusvis studiorum generalium Universitatibus aut Gymnasiis publicis, aut alibi ordinariam vel extraordinariam lectionis cathedram assēqui vel jam obtentam retinere, seu alias, Theologiam, canonicam vel civilem censuram, Medicinam, Philosophiam, Grammaticam, vel alias liberales artes, in quibuscunque civitatibus, terris, oppidis, ac locis, etiam in Ecclesiis, monasteriis, aut conventibus Regularium quoruncunq; publicè vel privatim quoquo modo proficere, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere, vel exercere. Neque Doctores ipsi, aut Universitates, seu Gymnasiorum eorundem Rectores, Cancellarii, vel alii superiores, sed nec etiam Palatini a Comitibus, aut alii particulares, facultatem eruditos viros ad eisdem gradus promovendi, etiam à nobis, & Apostolica sede, vel alias undecunq; habentes, scholares, tam laicos, quam clericos, & cujuscunque ordinis regulares, vel alios quoscunque quantalibet eruditione præditos, ad illum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere & admittere; neq; Doctores, Magistri, & Scholares ad electionem alicujus in Rectorem vel Cancellarium Universitatis, aut Gymnasii procedere; Nec ipsi Scholares, vel alii quan-

^a Vid. sup. c. 4. de sum. Trin. & sil. cat. & ibid. 7042. P P P

similibet docti, & alioqui habiles. gradus hujusmodi, vel eorum aliquem palam vel privatim recipere valeant, nisi Doctores videlicet, ac Regentes, Magistri & alii Professores jam ad cathedras & lecturas recepti, in Italia infra tres, extra vero illam infra sex menses à die publicationis presentium computandos: reliqui vero ad cathedras, & alias lecturas ibidem in posterum assumendi ante illorum receptionem in Rectoris, vel aliorum superiorum Eligendi autem in Rectoris vel Cancellarios animumque eligendi, aut saltem admissionem in ordinariis loci, vel eius in spiritualibus vicariis; Ac promovendi Scholares, & alii prefati ante illorum promotionem in eisdem ordinariis, seu eius vicariis, aut Doctorum aliorumve promovendum manibus, previo etiam processibus, vel debita informatione, quantum eis sufficere videbitur, super religione fideque catholica, Rectorum, Cancellariorum, Doctorum, Lectorum, & promovendorum eorumdem per ipsos locorum ordinarios, vel eorum Vicarios rite facta procedente, eandem catholicam fidem, verbis juxta formam infra scriptam tenorem conceptis palam & solemniter profiteri teneantur. Et desuper instrumentum publicum confici, ac de processu, seu informatione, & fidei professione in privilegio Doctoratus vel alterius gradus hujusmodi, specialis ac de verbo ad verbum mentio & relatio fieri debeat, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo statuimus & ordinamus. Forma autem ista professionis fidei hæc est: Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem cæli, & terra, visibilibus omnium, & invisibilibus. Et in unum Dominum Iesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex patre natum ante omnia secula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, filioque procedit. Qui cum Patre & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui loquutus est per Prophetas. Et unam sanctam, catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi seculi, Amen. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesie observationes, & constitutiones firmiter admitto, & amplector. Item, sacramenta scripturarum, juxta eum sensum, quem tenuit & tenet sancta mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu & interpretatione sacrarum scripturarum, admitto; nec eam unquam nisi juxta unanimum consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vera & propria Sacramenta novæ legis, à Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesie catholice ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemnè administratione recipio & admitto. Omnia & singula que de peccato originali, & de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplector & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium

pro vivis & defunctis, atque in sanctissimo Sacramento esse verè, realiter, & substantiale corpus, & sanguinem, una cum anima, & divinitate Divini Iesu Christi, fierique conversionem totius substantie panis in corpus, & totius substantie vini in sanguinem, quam conversionem catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Eator etiam sua altera natura specie totum atque integrum Christum, veniensque sacramentum sumi. Constanter teneo purpationem esse animasque ibi detentas fidelium suffragio servari. Scilicet & Sanctos, una cum Christo regnantes, venientes atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Tamen assero imagines Christi, ac Deiparæ semper virginis, necnon aliorum Sanctorum habendam & retinendam esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impendendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maximè salutarem esse assero. Sanctam Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem & magistrum agnosco. Romanus Pontifex beati Petri Apostolorum Principis locum, ac Iesu Christi Vicarium, veram obedientiam spectat, ac iure. Cetera item omnia à sacris canonibus, & conciliiis Conciliiis, ac præcipue à sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitato respectu, atque profiteor: simulque contraria omnia, & contra hæreticos qualunque ab Ecclesia damnata, & anathematizata, ego patere damno, rejicio, & anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in presenti professione profiteor, & veraciter teneo, eandem integram & immutatam usque ad extremum vitæ spiritum conservaturus Deo adjuvante retinere, & confiteri, atque à meo libere, teneo, doceri, & predicari, quantum in meo est, staturum. Ego idem N. spondeo, voto, & jurare, si Deus adjuveret, & hæc sancta Dei Evangelia.

TITULUS VI
DE MEDICIS.

Pius Quintus.

Fidei professionem præscriptam & juxta juramentum prædictam emittere debent Medici, nec ultra decem annorum viginti annorum infirmis spiritualia remedia, confessionem tenentur, nisi admoverit.

CAP. I.

Supra gregem Dominicum nostre vigilanter observatus creditur vigilis speculatoris, prout nobis ostendit per conceditur, exercentes officium, ad ea, per quæ animarum salutem cum divini nominis gloria communi, libenter intendimus, ut Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per Sacramentum poenitentiarum reconciliantur. Sane, cum infirmitas corporalis nunquam ex peccatis proveniat, dicente Domino, in quo quid quem sanaverat: Vade, noli amplius peccare, quid deterius tibi contingat: ac propterea proinde, quod Innocentius III. prædecessor noster Medici præcepit, ut, cum eos ad agrotos vocari consuegerit, ante omnia moneant, ut animarum Medicum vocent, nec ante omnia in extrema ægitudine constituta, sed in desperationis articulum incident. Nec igitur voluntas hoc tam salutare præceptum nulla temporis præteritione aboleri, sed semper observari, confirmationem prædictam auctoritate Apostolica tenore presentium innovamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statuimus.

a Decreto magis Concilii Lateranensis 1517.

